

تلاش ایران از حفاظت از زندانیان کافی نیست

ترس از کووید ۱۹ در زندان‌ها
تلاش ایران برای حفاظت از زندانیان کافی نیست

ترس از کووید-19 در زندان‌های ایران
گزارشی از بنیاد عبدالرحمن برومند
برای حقوق بشر در ایران

[فورمت پی‌دی‌اف \(به فارسی\)](#)

پاسخ وزیر امور خارجه اتحادیه اروپا در باره وضعیت کرونا در ایران

پاسخ جورج بورل وزیر امور خارجه اتحادیه اروپا
به نامه سرگشاده‌ی

فوروم ایرانیان دموکرات ماینس و کنشگران دموکرات و سوسیالیست ها نو فر

27.4.2020

بسیار سپاسگزاریم برای نامه ای که شما برای وزیر امور خارجه اتحادیه اروپا ارسال نموده اید. ایشان از من خواستند که به نام ایشان به شما پاسخ دهم.

اتحادیه اروپا عمیقاً برای از دست دادن هزاران نفر در ایران به خاطر شیوع ویروس کرونا، ناراحت است. بخصوص برای کسانی که در زندانها به این ویروس مبتلا شده اند.

ما به محض اینکه از وسعت مشکلات بشردوستانه در ایران مطلع شدیم، بلافاصله کمکهای اضطراری بشردوستانه اتحادیه اروپا را به ایران فرستادیم. کمک هایی از قبیل: تجهیزات محافظت شخصی، کیت های تشخیصی و وسایل بهداشتی وووو برای آسیب پذیرترین گروه ها در ایران و همچنین اطلاعات در این مورد. اتحادیه اروپا همچنین از سازمان بهداشت جهانی و سایر سازمان ها در مبارزه با ویروس کرونا پشتیبانی می کند. ما از این خطر آگاه هستیم که ممکن است زندانیان در ایران به ویروس آلوده شوند و ما به اطلاعات داده شده از سوی شما توجه خواهیم کرد تا به 80 هزار زندانی به دلایل بهداشتی مرخصی پزشکی داده شود. ما امیدواریم که چنین مرخصی مخصوص زندانیان به سایر زندانیانی که در معرض عفونت ویروس قرار دارند، اعطا شود و افراد باقی مانده در زندان ها در صورت بروز عوارض ناشی از ویروس کرونا، دسترسی فوری به مراقبت های پزشکی داشته باشند. ما در چهارچوب مناسبات و روابط خود با ایران، مرتباً در جلسات عمومی و غیر عمومی دغدغه های مربوط به حقوق بشر در ایران را به مقامات ایرانی ارجاع می دهیم. ما همچنین از گزارشات جوادی رحمانی گزارشگر ویژه در مورد وضعیت حقوق بشر در ایران، و تلاش های وی در جهت بهبود وضعیت حقوق بشر در ایران حمایت می کنیم. ما تمام تلاش خود را خواهیم کرد تا اطمینان حاصل شود که همه شهروندان ایران می توانند از حقوق اساسی انسانی خود برخوردار شوند و ما خواستار این هستیم که همه دستگیرشدگان در ارتباط با استفاده از حقوق اساسی خود آزاد شوند. با احترام کارگروه ایران.

اصل نامه فوروم ایرانیان شهر ماینس و کنشگران دموکرات و سوسیالیست ها نوفر به جوزپ بورل

01-04-2020 در تاریخ

حضور محترم جناب آقای جوزپ بورل

ما قصد داریم توسط این نامه توجه جنابعالی را به وضعیتی جلب نماییم که بخاطر اپیدمی ویروس کرونا، زندانیان ایران را دچار رنج و عذاب فراوان نموده است. بویژه زندانیانی که بدلیل سیاسی در حبس بسر می برند، جانشان در مخاطره جدی قرار گرفته است. برای مثال می توان از فعالان زندانی حقوق بشری و همچنین زندانیان مخالف رژیم جمهوری اسلامی نام برد .

لذا ما این نامه را به نام فوروم ایرانیان دموکرات شهر ماینس/ کانون کنشگران دموکرات و سوسیالیست شهرهانوفر و فوروم ایرانیان دموکرات آلمان برای شما می نویسیم.

همانطور که می دانید، ایران در حال حاضر بعنوان یکی از مراکز همه گیر ویروس کرونا شناخته شده است. مسئله ای که به غفلت و عدم رسیدگی رژیم جمهوری اسلامی از سیستم مراغبت های بهداشتی در سال های اخیر برمی گردد.

تا تاریخ 29 مارس رژیم ایران در مجموع 31.940 نفر مبتلا به ویروس و همچنین 2.640 نفر درگذشته را اعلام کرد. البته سازمان بهداشت جهانی از یک واقعیت دیگر نگران است و تخمین می زند که آمار پنج برابر آن چیزی است که اعلام گشته است. زیرا تست پزشکی تنها روی کسانی که سخت مریض بوده اند انجام پذیرفته است. از همان ابتدای بحران کارشناسان بین المللی جمهوری اسلامی را برای عدم مدیریت بحران مورد نقد قرار دادند. در یک چنین شرایطی در کنار کلیت مردم ایران، به ویژه زندانیان سیاسی که اکنون در زندانهای پر از ازدحام قرار دارند، در معرض خطر جدی قرار گرفته اند. برای اینکه بتوان گسترش ویروس کرونا را در سلول های زندان مهار نمود و همچنین از وقوع یک فاجعه انسانی جلوگیری کرد، اوائل ماه مارس خانواده های بسیاری از زندانیان سیاسی مقابل زندانها و همچنین دادگستری تجمع نمودند و نامه ای را تنظیم کردند که در آن خواستار شدند که تمامی زندانیان سیاسی تا سال نوب ایرانیان آزاد گردند.

سپس زندانیان زندان اوین، فشافویه، سنندج و ارومیه دست به اعتصاب غذا زده و خواستار آزادی همه زندانیان سیاسی شدند. از جمله کسانی که اعتصاب غذا نمودند می توان از وکلای برجسته مانند: نسرين ستوده، رضوان خانبگی، رضا مهرگان، حسين سرلک، مرتضی نظری، آریا حامدی راد، رضا رمضانزاده، امین باقریان، بهنود اسماعیلی، سعید اسدی، وحید معزز، سهیل عربی و بسیاری دیگر نام برد. این گزارش از سوی سهیل عربی که یکی از هزاران فعال کارگری است که در جریان سرکوب خونین اعتراضات سه روزه دیماه 2019 علیه افزایش قیمت بنزین دستگیر گردید، داده شده است. جاوید رحمان، گزارشگر ویژه سازمان ملل در زمینه حقوق بشر در ایران، همچنین از رژیم جمهوری اسلامی خواست که به طور موقت همه زندانیان سیاسی را از مراکز بازداشت آزاد نماید. در روبرویی با فشارهای عمومی، غلامحسین اسماعیلی سخنگوی دادگستری جمهوری اسلامی در تاریخ 5 مارس خبر آزادی موقت تقریباً 54.000 زندانی "غیر سیاسی" را اعلام نمود. با این حال طبق دستور عملی صریح اعلام آزادی آن زندانیان سیاسی که بیش از 5 سال به حبس محکوم شده بودند، رد گردید. در تاریخ 9 مارس مقامات دستور آزادی 70.000 زندانی دیگر را اعلام نمودند که در میان آنها هیچ زندانی سیاسی وجود نداشت. در آخرین بیانیه رسمی مقامات آمده است که حدود 85.000 نفر به طور موقت از مراکز بازداشت آزاد شده اند. همچنین ادعا می شود که نیمی از زندانیان سیاسی آزاد شده اند. اما در واقعیت تا کنون تنها به دهها نفر از این افراد تعطیلات داده شده است و آنهم در بیشتر موارد تنها پس از پرداخت سپرده بسیار بالا. در کنار بسیاری از زندانیان سیاسی شناخته شده، از جمله فعال کرد، زینب جلالیان و همچنین نرگس محمدی، که وضعیت وی به ویژه نگران کننده است، تعداد بیشماری دیگر از فعالان حقوق بشر، دانش آموزان، معلمان، روزنامه نگاران، نویسندگان، وکلا و متخصصان محیط زیست می باشند که به دلیل ویروس کرونا در بیش از 200 زندان ایران هنوز در معرض خطر جدی قرار دارند. همه اینها نشان می دهند که در حالی که بسیاری از مجرمان آزاد شده اند، کسانی که فقط به جرم اعتراض به فساد، سیاست ناتوان رژیم و سختی های اقتصادی اعتراض کرده اند، عمداً در زندان نگه داشته می شوند تا بگذارند بعد از ابتلا به ویروس کرونا بمیرند. بنابراین، ما از کلیه سازمان های بین المللی حقوق بشری و همچنین سازمان بهداشت جهانی می خواهیم تا آزادی فوری کلیه زندانیان سیاسی را از جمهوری اسلامی درخواست کنند. زیرا این وظیفه قانونی و اخلاقی هر کشور است که امنیت و سلامت زندانیان را بدون توجه به اینکه سیاسی باشند یا غیر سیاسی، تضمین نمایند. جناب آقای محترم بورل ما از شما تقاضا

می کنیم با در نظر گرفتن وضعیت فاجعه بار ایران، در چارچوب روابط دوجانبه و همچنین در چهارچوب نهادهای بین المللی ، فشارهایی را بر رژیم ایران وارد کنید تا بدان وسیله:

/ زندانیان سیاسی در اسرع وقت آزاد شوند!/ مراقبت های پزشکی و محافظت عمومی در برابر همه بیماری ها برای همه زندانیان تضمین شود!/ حقوق اعضای خانواده زندانیان به منظور روشن شدن شرایط فعلی تضمین شود!/ اجازه سفر برای گزارشگران رسمی اتحادیه اروپا و سازمان ملل متحد به منظور تحقیق در مورد نقض حقوق بشر داده شود، تا به بررسی وضعیت حقوق بشر به ویژه در زندان ها پرداخته شود!

ما پیشاپیش از پشتیبانی شما بسیار سپاسگزاریم!

از سوی فوروم ایرانیان دموکرات شهر ماینس
کانون کنشگران دموکرات و سوسیالیست ها نوفر

فوروم ایرانیان دموکرات آلمان

بهروز اسدی

Behrouz Asadi □ Demokratische Forum der Iraner C/O
Initiativausschuss für Migrationspolitik in RLP □ Albert-
Schweitzer-Str. 113-115 □ 55128 Mainz

برگردان به فارسی: ناهید جعفرپور

کشتار ده‌ها نفر در زندان‌های جمهوری اسلامی ایران به دست مأموران حکومت

عفو بین‌الملل

سازمان حقوق بشری “عفو بین‌الملل” در گزارشی که روز پنجشنبه (۹ آوریل) منتشر کرده، مقام‌های ایران را متهم می‌کند که در دوران شیوع اپیدمی کرونا، حدود ۳۶ نفر را در زندان‌های ایران به قتل رسانده‌اند.

به نظر عفو بین‌الملل در جریان سرکوب اعتراض زندانیان ده‌ها نفر کشته شده‌اند. به گفته این سازمان مدافع حقوق بشر حکومت ایران که قادر به حفظ سلامت زندانیان در برابر کرونا نیست، باید به سرعت و بدون قید و شرط آنها را آزاد کند.

در هفته‌های گذشته اعتراضاتی در زندان‌های ایران، از بیم گسترش ویروس کرونا در زندان‌ها، روی داد که نیروهای حکومتی با اعمال قهر و خشونت با آن روبرو شدند.

سازمان حقوق بشری “عفو بین‌الملل” در گزارشی که روز پنجشنبه (۹ آوریل) منتشر کرده، مقام‌های ایران را متهم می‌کند که در دوران

شیوع اپیدمی کرونا، حدود ۳۶ نفر را در زندان‌های ایران به قتل رسانده‌اند.

دست‌کم در هشت زندان ایران، هزاران زندانی معترض بودند که با گسترش ویروس کرونا جان آنها به خطر افتاده است و مسئولان به وضع آنها بی‌توجه هستند. گردانندگان زندان‌ها به جای شنیدن اعتراضات، به یاری مأموران امنیتی به شدت آنها را سرکوب کرده، دهها نفر را به قتل رسانده و عده بیشتری را زخمی کرده‌اند.

دایانا الطحاوی، معاون دفتر خاورمیانه و شمال آفریقای سازمان "عفو بین‌الملل" گفته است: «مقام‌های ایران به جای رسیدگی به خواسته‌های منطقی زندانیان آنها را به قتل می‌رسانند تا صدای اعتراض آنها به گوش کسی نرسد».

او ضمن تأکید بر این که تأمین سلامت از حقوق اساسی زندانیان است، خواستار تشکیل یک هیئت مستقل برای تحقیق درباره تعرضات غیرقانونی مأموران جمهوری اسلامی شده است.

سازمان "عفو بین‌الملل" از سران جمهوری اسلامی خواسته است که هرچه زودتر و بدون قید و شرط تمام زندانیانی را آزاد کنند که تنها به خاطر ابراز مخالفت مسالمت‌آمیز دستگیر شده و به زندان‌های درازمدت محکوم شده‌اند.

این سازمان حقوق بشری تأکید دارد که همچنان هزاران نفر در زندان‌های ایران در معرض ابتلا به کووید-۱۹ قرار دارند.

اعتراض به گسترش کرونا در زندان‌ها و سرکوب خشن آن

در هفته‌های گذشته و با گسترش ویروس کرونا برخی از گروه‌های مدافع حقوق بشر از ابتلای شماری از زندانیان ایران به بیماری کرونا گزارش دادند.

بسیاری از زندانیان و خانواده‌های آنها فریاد اعتراض برداشتند. در شماری از زندان‌ها اعتصاب غذا به راه افتاد. بسیاری از زندانیان اعتراض داشتند که حکومت ایران با این که قادر به حفظ سلامت زندانیان نیست، باز هم از آزاد کردن اغلب آنها خودداری می‌کند و در نتیجه جان آنها را به خطر می‌اندازد.

سازمان حقوق بشری "عفو بین‌الملل" با استناد به گزارش‌های موثق از چندین مورد اعمال قهر علیه زندانیان در روزهای ۳۰ و ۳۱ مارس پرده

برداشته است.

بنا به گزارش‌ها نیروهای امنیتی از جمله در سپیدار و شیبان، دو زندان اهواز، برای خفه کردن اعتراض زندانیان نیروی قهریه به کار برده‌اند. در همین راستا فرمانده پلیس استان خوزستان اعتراف کرده است که افراد سپاه پاسداران و نیروهای مسلح بسیج در سرکوب خشن اعتراضات نقش داشته‌اند.

پست‌های ویدیویی که در شبکه‌های اجتماعی پخش شده از اعتراضات در دو زندان نامبرده و سرکوب خشونت‌آمیز آنها حکایت دارند.

گفته می‌شود که به دنبال اعتراضات بسیاری از زندانیان به اماکنی نامعلوم منتقل شده‌اند، تا احتمالاً صدای شکنجه یا قتل آنها به گوش کسی نرسد.

به گفته خانواده‌های افراد محبوس در زندان سپیدار مأموران برای سرکوب اعتراضات، علاوه بر استفاده از گاز اشک‌آور، به سوی زندانیان تیراندازی کرده، عده زیادی را زخمی و دستکم ۱۵ نفر را به قتل رسانده‌اند.

به گفته خانواده‌های زندانیان مقتول، آنها چند روز پس از اعتراضات اجساد بستگان خود را از زندان تحویل گرفته‌اند، درحالی‌که به آنها گفته شده است که زندانیان به خاطر مصرف مواد مخدر درگذشته‌اند.

در جریان حوادثی مشابه در زندان شیبان نیز، به گفته منابع سازمان عفو بین‌الملل، بیش از ۲۰ نفر جان خود را از دست داده‌اند.

دانیال زین‌العابدینی، یکی از افرادی است که هفته گذشته در شرایطی مبهم در زندان جان باخت. او به خاطر قتل‌ی که پیش از رسیدن به سن قانونی ۱۸ سالگی مرتکب شده بود، به اعدام محکوم گشته بود.

این جوان در اعتراضاتی که در زندان مهاباد به پا شده بود، شرکت داشت. پس از سرکوب اعتراضات مأموران در ۳۰ مارس او را به زندان میان‌دوآب در استان آذربایجان غربی منتقل کردند. او در تماسی تلفنی به تاریخ ۳۱ مارس با اعضای خانواده‌اش از بدرفتاری مأموران خبر داده و از آنها یاری خواسته بود.

در سوم آوریل مأموران در تماسی تلفنی با خانواده دانیال مدعی شدند که او در زندان خودکشی کرده و از خانواده او خواستند که برای تحویل جسد به زندان مراجعه کنند. خانواده این زندانی ادعای

مسئولان را رد کرده، می‌گویند که جسد قربانی پوشیده از جراحت و زخم است. سازمان حقوق بشری "عفو بین‌الملل" با بررسی عکسهایی که از جسد دانیال زین‌العابدینی به دست آورده، اطمینان دارد که او بر اثر شکنجه جان باخته است.

جان زندانیان در خطر است! - به دفاع از آزادی زندانیان و حق حیات آنان برخیزیم!

کانون پشتیبانی از مبارزات مردم ایران - وین

هفته‌ی گذشته اعتراضات و شورش‌های گسترده‌ای در چندین زندان کشور از جمله در خرم‌آباد، الیگودرز، تبریز، سقز، همدان، شیراز، اهواز و ... صورت گرفت. این اعتراضات در برخی از زندان‌ها از جمله اهواز، منجر به درگیری شدید با زندانبانان و قتل و زخمی نمودن تعدادی از آنان توسط زندانبانان جمهوری اسلامی شد. اعتراضات زندانیان بی‌انگرنانی آن‌ها از وضعیت حاکم بر زندان‌ها و خطر شیوع بیماری در آن‌هاست. این نگرانی را خانواده‌های زندانیان نیز دارند. سرکوب اعتراضات زندانیان بار دیگر نشان داد که در جمهوری اسلامی هیچ حقی به رسمیت شناخته نمی‌شود. هر اعتراض مردم فقط یک پاسخ دارد و آن هم سرکوب و قتل و کشتار است. شیوع ویروس کرونا در کشور طی ماه‌های

اخیر ابعاد فاجعه‌باری یافته‌است. ، روزانه صدها تن به بیماری کووید ۱۹ مبتلا می‌شوند. هر چند ابعاد ابتلا به بیماری روشن نیست. رژیم جمهوری اسلامی از همان آغاز در فکر انجام اقدامات پیشگیرانه نبوده و با بی‌توجهی به تاثیرات مرگبار اشاعه‌ی این ویروس، عملاً کشور ما را به یکی از کانون‌های این بیماری در منطقه تبدیل کرده‌است. آمار قربانیان کرونا در ایران با توجه به اخباری که از اقصی نقاط کشور می‌رسد، به‌مراتب بیشتر از آمار رسمی اعلام شده است. سران رژیم اگر چه زیر فشار مردم مجبور شده‌اند، دانشگاه‌ها، مدارس، کارخانه‌ها، تجمعات، نماز جمعه‌ها و مراکز مذهبی را تعطیل کنند، اما برای اقشار زحمتکشی که زیر فشارهای اقتصادی و برای کسب درآمدی ناچیز مجبور به ترک خانه‌های خود و کار در شرایط ناسالم می‌باشند، کمک قابل اعتنائی را در نظر نگرفته‌اند، بر عکس در نظر دارند با لغو شرایط نیمه قرنطینه و عادی سازی اوضاع کشور، بخش وسیعی از مردم را وارد چرخه‌ی تولید کنند و هم‌چنان از انجام اقدامات جدی‌تر برای جلوگیری از اشاعه‌ی کرونا و دفاع از سلامت مردم طفره می‌روند. در چنین شرائطی زندان‌های جمهوری اسلامی، که در شرائط عادی هم از حداقل بهداشت و درمان لازم برای حفظ جان زندانیان برخوردار نیستند، یکی از کانون‌های اصلی خطر اشاعه‌ی کرونا هستند. با فراگیرشدن کرونا و امکان شیوع آن در محیط بسته‌ی هر کدام از زندان‌های جمهوری اسلامی، جان زندانیان در معرض خطر جدی است. مهار این بیماری در فضای متراکم زندان‌ها غیر ممکن است. رژیم با آگاهی از این واقعیت، عملاً با امتناع از آزادی زندانیان و یا مرخصی دادن به آن‌ها در شرائط بحرانی کنونی، زندان‌ها را به قتلگاه زندانیان تبدیل می‌کند. جمهوری اسلامی مدعی است که حدود ۱۰۰ هزار تن از زندانیان را آزاد کرده‌است. ولی این آزادی شامل زندانیان سیاسی، عقیدتی، مطبوعاتی و فعالان مدنی نشده‌است. کسانی که با اتهامات دروغین محکوم به زندان‌های طویل‌المدت شده‌اند، آزاد نشده‌اند و جز معدودی حتی به مرخصی هم فرستاده نشده‌اند. اما به‌فرض درستی این رقم، هنوز حدود ۱۰۰ هزار تن در زندان‌های رژیم هستند. که جرم اکثر از آن‌ها در حدی نیست که رژیم نتواند آن‌ها را آزاد کند و یا حتی به مرخصی بفرستد. آزادی زندانیان در شرائط کنونی برای حفظ جان آنان حیاتی است و نگرانی زندانیان و خانواده‌های آنان از وضعیت سلامت بستگان‌شان و خواست آزادی آنان به‌جا و به‌حق است. کانون پشتیبانی از مبارزات مردم ایران سرکوب زندانیان معترض را به شدت محکوم نموده، از آزادی فوری و بدون قید و شرط زندانیان سیاسی دفاع می‌کند. ما در عین حال، آزادی و یا مرخصی تمامی زندانیانی را که آزادی آن‌ها خطری متوجه جامعه نمی‌کند، ضروری می‌دانیم.

زندانیان باید مثل دیگر شهروندان کشور از امنیت جانی و امکانات پزشکی، درمانی و بهداشتی متناسب با بحران فعلی برخوردار باشند. ما سازمان‌ها و نهادهای مدافع حقوق بشر را به دفاع از حق حیات همه‌ی کسانی که در زندان‌های جمهوری اسلامی در معرض خطر اپیدمی و مرگ قرار دارند، فرامی‌خوانیم.

کانون پشتیبانی از مبارزات مردم ایران

۲۰ فروردین ۱۳۹۹ - ۸ آپریل ۲۰۲۰

کرونا در ایران؛ سیاست فرسایشی حکومت در قبال زندانیان سیاسی

گسترش کووید ۱۹ باعث نادیده گرفتن وضعیت
زندانیان سیاسی شده است

پانته‌آ بهرامی

چهارشنبه ۲۰ فروردین ۱۳۹۹ برابر با ۸ آوریل ۲۰۲۰

سازمان زندان‌های ایران زیر نظر قوه قضاییه جمهوری اسلامی ایران، به ریاست ابراهیم رئیسی فعالیت می‌کند -

در دورانی بسر می‌بریم که تسلط ویروس کووید ۱۹ بر زندگی روزانه و درگیری با مشکلات قرنطینه، مسائل جامعه از جمله موضوع زندانیان سیاسی را به حاشیه رانده است. حتی رسانه‌های مسلط نیز دغدغه‌های اصلیشان با کرونا گره خورده است و کمتر توجهی به زندانیان دارند. قوه قضاییه ایران تحت فشارهای داخلی و بین‌المللی مجبور به عقب‌نشینی شده و به بخشی از زندانیان عادی مرخصی داده است. سخنگوی قوه قضاییه اعلام کرده به ۸۵ هزار زندانی مرخصی داده است. این مرخصی اما شامل همه زندانیان سیاسی نشده بلکه کسانی که حکمشان زیر ۵ سال باشد. بنابراین بخش بزرگی از زندانیان سیاسی در حالی‌که کرونا نه تنها در ایران بلکه در همه جای دنیا غوغا کرده و وضعیت زندان‌ها غیر بهداشتی و خطرناک است، همچنان در زندان مانده‌اند.

پیشنهادهای که برخی از کنشگران از جمله زندانیانی مثل جعفر عظیم زاده، فعال کارگری می‌کنند آزادی همه زندانیان تا پایان قائله کروناست، زیرا زندان محل تولید نیست و امکانات بهداشتی نیز ندارد. برای مثال آلبانی همه زندانیان کشور را آزاد کرده است. در زمانی که گفته می‌شود تجمع باعث سرایت بیماری می‌شود، بنابراین احتمال اینکه هم زندانیان و هم زندانبانان در معرض این ویروس قرار گیرند بسیار زیاد است. جعفر عظیم زاده در نامه ۱۴ فروردین خود اشاره کرده که در اتاق ۸۰ نفره تنها با دو ماسک بسر می‌برند. پرسش این است: چرا حکومت اسلامی تن به آزادی زندانیان سیاسی نمی‌دهد؟ و چه گروه‌هایی را آزاد نمی‌کند؟

زنان در بند

مریم اکبری منفرد از سال ۸۸ تنها به دلیل تماس تلفنی با خویشاوندانش در کمپ اشرف در زندان بسر می‌برد و به ۱۵ سال زندان محکوم شده است. از افرادی است که قوه قضاییه حاضر نشده به او مرخصی بدهد. زینت جلالیان در زندان خوی است. او تنها زندانی زن سیاسی محکوم به ابد است. این زن کرد متولد ۱۳۶۱ است و تاکنون به مرخصی نرفته است. با همه فشارها حاضر به مصاحبه تلویزیونی نشده و گفته: «نه تنها خود شکنجه شده‌ام بلکه شاهد

اهانت، شکنجه و از همه بدتر شاهد اعدام ۱۰ نفر از هم‌بندی‌هایم بوده‌ام. آیا دردی بزرگتر از این هست؟ تازه این ظالمان از من می‌خواهند ابراز پشیمانی کنم، مگر ممکن است منی که این همه ظلم و زور را با چشمانم دیده‌ام اظهار پشیمانی کنم؟»

یاسمن آریایی فعال حقوق زنان و دختر منیره عرب شاهی فعال مدنی به همراه صبا کردافشاری از کنشگران معترض به حجاب اجباری هستند که حکم‌های بسیار سنگین گرفته‌اند. آنها در زمان انتقال به دادرسی اوین با سرو دست‌کبود و شکسته مجبور به امضای کیفرخواستی شدند که روی آن نوشته شده بود: «ما اغتشاش‌گر و شورش‌گر هستیم و حتی امکان تبدیل به قرار وثیقه نیز برای ما مقدور نیست.»

وکلا و دانشجویان زندانی

نسرین ستوده وکیل سرشناس در زندان اوین است که با نامه‌های متعدد وضعیت اسفبار زندان را افشا کرده و گفته در زندان از ماسک و دستکش خبری نیست. وی ادامه داده: «نهادهای نظامی و اطلاعاتی که با تحمیل مدیریت‌های ستیزه‌جویانه‌شان، امنیت کشور را برهم زده‌اند، همچنان بر ادامه حبس زندانیان سیاسی در شرایط پرمخاطره کنونی اصرار می‌ورزند.»

فروزان یزدانی پور دانشجوی دانشگاه تهران در فوریه امسال در منزل خود دستگیر شد. هنوز از علت بازداشتش خبری نیست.

منتقدین به مذهب

سهیل عربی فارغ التحصیل عکاسی است که در سال ۹۲ به خاطر انتشار مطالبی در نقد مذهب از سوی ماموران قرارگاه ثارالله سپاه پاسدارن دستگیر شد. به قول خودش نسلی که نمی‌خواهد دیگر نسل سوخته باشد. سهیل عربی تنها به خاطر اندیشه و قلمش زندانی است، عملی برخلاف حکومت انجام نداده، تنها آن را مورد نقد قرار داده است. او ابتدا به اعدام و سپس به هفت سال و نیم زندان محکوم شد. او در زندان فشافویه و به خاطر اعتراض به وضعیت خود هم اکنون در اعتصاب غذا بسر می‌برد.

فعالان حقوق بشر و مدنی

آتنا دائمی کنشگر مدنی، مشکوک به بیماری ام‌اس است. قوه قضاییه حتی حاضر نشده به او مرخصی بدهد. سعید شیرزاد، فعال حقوق کودکان

چند ماه بیشتر به محکومیت اش باقی نمانده است. همواره از رفتنش به مراکز درمانی جلوگیری شده و اکنون در زندان رجایی شهر است. گلرخ ایرایی و آرش صادقی با اینکه اسمشان در لیست مرخصی بوده از دادن مرخصی به آنها ممانعت کرده اند. آرش صادقی اولین دستگیری اش به خاطر اعتراض به نتایج انتخابات ۸۸ بوده، سه بار دستگیر و آخرین بار به ۱۹ سال محکوم شده است. او از بیماری سرطان رنج می برد، از بازوی راستش یک غده سرطانی را بیرون آورده اند. به دلیل عدم اجازه ادامه معالجه در بیرون زندان بازوی راستش بی حس و متورم شده است. مینا احدی فعال حقوق بشر معتقد است، حکومت نوعی انتقام جویی از زندانیانی که حاضر به مماشات با جمهوری اسلامی نیستند را پیشه کرده است.

کنشگران کارگری

جعفر عظیم زاده دبیر هیات مدیره اتحادیه آزاد کارگران، به خاطر فعالیتهای صنفی به ۱۷ سال حبس تعزیری محکوم شده است. او می نویسد: "راههای ورود و گسترش ویروس کرونا به زندان به راحتی باز است و در صورت بروز و گسترش این ویروس، ما به جای تلفات دو درصدی با تلفات ۷۰ تا ۸۰ درصدی و یک فاجعه انسانی روبرو خواهیم بود."

آموزگاران زندانی

محمد حبیبی از آموزگاران است که هفت سال و نیم حکم دارد. از رسیدگی پزشکی و ملاقات محروم است. ملاقاتهای زندان متوقف شده است. شیوا محبوبی سخنگوی کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی می گوید، زمانی که در زندان ها به شدت تراکم جمعیت حاکم است و مسائل بهداشتی رعایت نمیشود، افزون بر آن زندانبانان به بیرون رفت و آمد می کنند، عملاً ندادن ملاقات به زندانیان بی معنی است. محمد حسین سپهری معلم فیزیک است که به اتهام شرکت در فعالیتهای و تجمعات فرهنگی بازداشت شده است. اصغر سپهری برادر او در تویتر خود نوشته که محمد حسین سپهری کرونا گرفته است. علائم کرونا در او از ۹ فروردین پیدا شده و ۱۴ فروردین او را به همراه دیگر زندانیان بیانیه ۱۴ نفره (بیانیه ای که امضاکنندگان آن خواستار استعفای خامنه ای شده بودند) به اطلاعات برده اند و اکنون در انفرادی است. او از خدمات پزشکی محروم است و لازم است فوری به بیمارستان منتقل گردد. هاشم خواستار نماینده معلمان و یکی از امضا کنندگان بیانیه ۱۴ فعال سیاسی است. او در سال ۱۳۹۸ دستگیر شد. محمد نوری زاد، جواد لعل محمدی و حوریه فرج زاده همگی

درمقابل دادگاه انقلاب مشهد دستگیر شدند. هاشم خواستار در زندان وکیل آباد مشهد باممنوعیت تلفن و ممنوعیت ملاقات روبروست، با این وصف می گوید: «بر سرفواضع برحقم ایستاده‌ام.»

شورش و فرار از زندان ها

در زندان‌های بسیاری شورش صورت گرفته است. برای این زندانیان مردن از کرونا ویا کشته شدن در زمان فرار تفاوتی ندارد. از جمله در زندان سقز، نزدیک به ۸۰ نفر فرار کردند. این شورش‌ها در خرم آباد و الیگودرز نیز صورت گرفت. در زندان عادل آباد شیراز هنگام فرار پنج نفر کشته شدند. در زندان تهران بزرگ یا فشافویه، تبریز، یزد و قزل‌حصار همدان، مهاباد و دو زندان اهواز یعنی سپیدار و شیبان نیز شاهد این شورش‌ها بودیم. به نظر می‌رسد که زندانیان‌ها نیز در این شورش‌ها همکاری کرده‌اند و برخی از آنان بنا بر اخبار مطبوعات داخلی دستگیر شده‌اند.

درمجموع وضعیت زندان‌ها در زمان شیوع بیماری کرونا بسیار اسفبار است. شیوا محبوبی می‌گوید حکومت برای برخی از زندانیان وثیقه‌های سنگین مقرر کرده و خانواده‌ها قادر به تامین آن نیستند. وی اضافه می‌کند: «۲۰۰ زن در زندان رضاییه دست به اعتصاب غذا برای آزادی در وضعیت کرونا زدند. در زندان رجایی شهر ملاقات نمی‌دهند ولی هیچگونه پیشگیری از ابتلا به بیماری کرونا در زندان وجود ندارد.» در ماه مارس ۱۰۰ نفر از زندانیان اوین و فشافویه دست به اعتصاب غذا زدند و خواستار آزادی به خاطر کرونا بودند. به نظرمی‌رسد بهترین راه حل آزادی زندانیان تا پایان قائله کرونا است، همانگونه که برخی از کشورها از جمله آلبانی انجام داده و همه زندانیان را آزاد کرده‌اند.

گزارشاتی از فرار زندانیان در

ایران برای نجات از خطر کرونا

▪ تیراندازی و کشته شدن یک زندانی

پنج شنبه 29 اسفند در زندان پارسیلون شهرستان خرم‌آباد زندانیان شورش کردند و ۲۳ نفر آنها موفق به فرار از زندان شدند. مطابق برخی گزارشها ماموران زندان به سمت زندانیان تیراندازی کرده و دستکم یک نفر آنها کشته شده است.

خبرگزاری ایرنا کشته شدن یک زندانی بر اثر تیراندازی را تکذیب کرده است. با این حال محمود ثمینی، معاون سیاسی امنیتی استانداری لرستان در جمع خبرنگاران کشته شدن یک زندانی و مجروح شدن یک نفر دیگر را تأیید کرده است. او می‌گوید یکی از زندانیان هم دستگیر شده است.

یک روز پس از حادثه زندان پارسیلون، در زندان الیگودرز، یکی دیگر از شهرستان‌های لرستان نیز زندانیان شورش کردند اما ظاهراً کسی از آنها نتوانسته فرار کند.

▪ شورش و درگیری در زندان الیگودرز روز اول فروردین

زندانیان زندان مرکزی الیگودرز با گرفتن اسلحه سربازان اقدام به

شورش و تیر اندازی کردند.

با حضور اعضای شورای تامین و نیروهای انتظامی اوضاع تحت کنترل قرار گرفت.

یک روز قبل از شورش زندان الیگودرز، ۲۳ زندانی از زندان پارسیلون خرم آباد گریختند. گفته می‌شود یک زندانی به ضرب گلوله ماموران کشته شده و یک زندانی دیگر هم زخمی شده است.

- در اولین ساعات بامداد یکشنبه 2 فروردین 1399 زندانیان در زندان شهر مهاباد دست به شورش زدند!

زندانیان با زندانبانان درگیر شدند و در جریان این شورش دهها زندانی موفق به فرار شدند!

زندانیان در حالی دست به شورش زدند، که بارها به مسئولین بخاطر شرایط مرگ و زندگی در زندان هشدار داده بودند.

بی‌توجهی مسئولین زندان به خواست و مطالبات زندانیان و عدم امکانات بهداشتی، درمانی، تغذیه در ساعات بامداد امروز با شورش زندانیان پاسخ گرفت. زندانیان بخشهایی از زندان را به آتش کشیدند. نیروهای نظامی منطقه را نظامی کرده اند و همچنین صدای شلیک گلوله همچنان در سطح شهر به گوش می‌رسد. بر اساس این گزارشات دهها زندانی موفق به فرار شدند. جان و زندگی زندانیان در خطر جدی است.

▪ آتش سوزی و شورش در زندان همدان و فرار دهها زندانی

زندانیان زندان همدان دست به شورش زده و شماری از آنها موفق به فرار شدند.

روز شنبه 1 فروردین ، زندانیان زندان الوند همدان شورش کرده و دهها تن از آنان موفق به فرار شدند.

ساعت ۲ بعدازظهر روز شنبه 1 فروردین ، زندانیان اقدام به آتش زدن بندها کرده و با زندانبانان درگیر شدند. در این درگیری تعدادی از زندانیان فرار کردند. ماموران زندان به روی زندانیان آتش گشودند که آمار دقیقی از تعداد کشته ها و فراری ها در دست نیست.

زندانیان زندان همدان برای حفاظت جان خود در برابر شیوع ویروس کرونا و عدم اعطای مرخصی و آزادی موقت اقدام به درگیری با زندانبانان و آتش زدن بندها کردند. آتش سوزی در زندان به حدی بود که دود از روستاهای اطراف مشاهده می‌شد و صدای تیراندازی به گوش می‌رسید.

۱۰ اعتصاب غذای ۲۰۰ زن زندانی در زندان ارومیه پس از مرگ یکی از زندانیان بر اثر ابتلا به کرونا

۲۰۰ زندانی زن محبوس در زندان مرکزی ارومیه از روز شنبه ۱ فروردین، به نشان اعتراض به نبود امکانات و خدمات بهداشتی در بند زنان و همچنین مخالفت مسئولین با آزادی موقت آنها پس از شیوع ویروس کرونا در این زندان، دست به اعتصاب غذا زدند. تمامی زنان محبوس در بند زنان، نهار روز شنبه را تحویل نگرفتند و آن را به زمین ریختند و اعلام کردند تا زمانی که از حق آزادی موقت برخوردار نشوند، به اعتصاب خود ادامه خواهند داد.

اعتصاب این زندانیان پس از مرگ یکی از زنان محبوس در بند زنان با نام "فاطمه علیزاده" ۵۳ ساله و اهل کرمانشاه بر اثر ابتلا به ویروس کرونا بود است. فاطمه علیزاده یک روز قبل از مرگ، حال جسمی وخیمی داشته است و علی رغم مطلع کردن کادر درمانی، هیچ کدام از آنها برای درمان وی اقدام نکردند.

- روز پنجشنبه ۲۹ اسفند زندانیان دو بند از زندان تبریز در اعتراض به اجرای تبعیض آمیز بخشنامه عفو و دادن مرخصی به زندانیان و عدم رعایت قرنطینه برای جلوگیری از شیوع ویروس کرونا شورش کردند که با دخالت نیروهای یگان ویژه نیروی انتظامی سرکوب شدند.

در ناآرامی‌های زندان تبریز بخشی از ساختمان به آتش کشیده شده و مطابق فیلم‌هایی که ساکنان برج‌های اطراف در شبکه‌های اجتماعی منتشر کرده‌اند صدای تیراندازی نیز به گوش رسیده است.

بهروز مهدوی، فرماندار تبریز ضمن تأیید آتش سوزی در زندان، آن را جزئی خوانده و گفته ناآرامی‌ها تلفات جانی نداشته و با دخالت ماموران انتظامی اوضاع زندان آرام شده است.

• امروز پنجشنبه ۷ فروردین ۹۹ صدای تیراندازی از داخل زندان تبریز شنیده می‌شود و دود زیادی نیز به هوا بلند شده است.

طی اطلاعی که تا این لحظه از داخل زندان به بیرون درز کرده است شورش در زندان مرکزی تبریز ابعاد تازه ای به خود گرفته است.

تا لحظه تنظیم گزارش در ساعت ۱۹:۴۵ روز پنجشنبه ۷ فروردین ۱۳۹۹ ، چندین نفر از زندانیان بند ۹ با خلع سلاح کردن ۲ سرباز ، اقدام به تیراندازی نموده و سایر زندانیان را گروگان گرفته اند و اجازه ورود و خروج به هیچ شخصی را نمی دهند

در بند ۳ گانه زندانیان با جمع کردن پتو و تشک های زندانیان در انتهای سالن و حیاط زندان ، آنها را آتش زده اند و دود غلیظ خروجی از زندان ناشی از آتش بوجود آمده از این بند است.

طی اطلاعات غیر رسمی که تا این لحظه توسط مسئولین ذیربط تایید و یا تکذیب نگردیده در این درگیری ها یک نفر کشته شده است و تعدادی از زندانیان موفق به فرار از زندان شده اند. در بندهای مختلف زندان از جمله بند ۷ درگیری هایی بین مقامات امنیتی زندان و زندانیان در حال رخ دادن است.

نیروهای گارد ویژه استان آذربایجان هم اکنون در درب اصلی و محوطه داخلی زندان مستقر شده اند و بیرون زندان به شدت تحت مراقبت می باشد.

طی روزهای اخیر بعثت شیوع کرونا و انتشار اخبار بیماری چند تن از زندانیان زندان تبریز نگرانی های محبوسین و خانواده های شان تشدید شده و درخواست مکرر زندانیان مبنی بر دریافت مرخصی تا اتمام خطر بیماری کرونا با مخالفت مسئولین زندان و مقامات قضایی روبرو گردیده است و این مسئله اصلی ترین دلیل بروز شورش امروز در زندان از طرف زندانیان اعلام شده است.

• شورش مجدد در زندان تبریز شب یازدهم فروردین به دنبال پخش خبر دروغین به مرخصی فرستادن زندانیان بی خطر . زندانیان شعار داده اند "بی شرف، بی شرف" ما بی خطر هستیم و هنوز در زندان

▪ شورش در زندان مرکزی شهرستان سقز در استان کردستان و فرار دست^۱ جمعی زندانیان محبوس در زندان این شهر در زندان شهر سقز شورش رخ داده و در نتیجه ی آن بیش از ۸۰ زندانی از زندان این شهر فرار کرده اند. یک روز پیش از این شورش زندانیان در زندان تبریز سرکوب شد. قبل تر ۲۳ زندانی از زندان خرمآباد فرار کرده بودند. شیوع کرونا باعث نگرانی گسترده زندانیان شده است. تعدادی از زندانیان در حین فرار ماشینهای عبوری از مسیر را به زور و با تهدید سرنشینان با چاقو از آنها گرفته و از محل گریخته‌اند. شاهدان همچنین گفته‌اند که تعدادی از زندانیان فراری از کوچه‌های مقابل زندان وارد شهر سقز شده‌اند.

▪ پس از شورش در زندانهای مهاباد، همدان، سقز و تبریز امشب زندانیان زندان عادلآباد شیراز که از زندانهای بزرگ ایران به شمار می‌رود دست به شورش زدند.

برخی منابع از فرار ۱۰۰۰ زندانی خبر داده‌اند. زندان عادل آباد شیراز بیش از ۱۰ هزار زندانی را در خود جای داده است.

به قتل رسیدن دستکم ۵ زندانی براثر شلیک ماموران به زندانیان در زندان شیراز در جریان سرکوب شورش شب گذشته.

اسامی ۴ تن از زندانیان:

افشین کاظمی، حسین احمدی، علی رنجبر، مجتبی غلامی.

هویت نفر پنجم هنوز مشخص نگردیده است.

همچنین بیش از ۳۰ زندانی نیز زخمی شده‌اند.

11 فروردین 99 - ناآرامی در زندان مرکزی یزد

شبکه حقوق بشر کردستان از وقوع اعتراض و درگیری میان زندانیان و ماموران در زندان مرکزی یزد، در پی افزایش نگرانی‌ها از شیوع کرونا، خبر داد.

بنا به گزارشی که این سازمان حقوق بشری روز چهارشنبه ۱۳ فروردین‌ماه منتشر کرده بیش از هزار زندانی در زندان مرکزی یزد در اعتراض به ادامه برگزاری اجبارآمیز مراسم مذهبی و نماز و همچنین

عدم موافقت مسئولان با مرخصی زندانیان دست به اعتراض زدند.

طی این اعتراضها، تعدادی از مأموران با زندانیان درگیر شدند که منجر به مجروح شدن دستکم پنج زندانی شده است. و زندانیان خشمگین نیز دست به مقاومت زده پنجره‌های بند زندان را شکستند.

این هشتمین مورد وقوع اعتراض در زندان‌های ایران در پی افزایش نگرانی‌ها درباره شیوع کرونا میان زندانیان است.

• کشتار در زندان‌های اهواز

در پی اعتراضات دو روز گذشته در زندان‌های سپیدار و شیبان اهواز، که به دلیل عدم اعزام زندانیان به مرخصی در شرایط شیوع کرونا در کشور صورت گرفته بود، حداقل سه نفر از زندانیان در جریان اعتراضات زندان سپیدار اهواز کشته شده‌اند.

- هویت بعضی از کشته شدگان زندان سپیدار اهواز

در تیراندازی و آتش سوزی زندان سپیدار طبق گفته یکی از مأموران زندان سپیدار 18 نفر کشته شدند. خانواده ها خیلی نگران هستند و تلاش آنها جهت روشن شدن کشتار در زندان های سپیدار و شیبان تا کنون بی نتیجه مانده است. هویت بعضی از کشته شدگان به شرح زیر است:

۱- محمد تامولی طرفی 25 ساله، فرزند لفته، از اهالی شهر بستان که در سال 1397 بازداشت شده است و در حال گذراندن حکم 7 ساله در زندان سپیدار اهواز

۲- سید رضا خرسانی (مغینمی) 38 ساله و متاهل از اهالی دشت آزادگان شهر خفاجیه

۳- محمد سلامات از اهالی کوی مشعلی شهر اهواز

۴- شاهین زهیری از اهالی شهر محمره (خرمشهر) که به اتهام قتل در زندان سپیدار در حبس است

- زندانیان زندان شیبان اهواز برای نجات جان خود دست به شورش زدند.

گزارشها حاکی است که، از داخل زندان صدای تیراندازی شنیده می شود. همچنین در تماسی از جانب بستگان زندانیان با زندانیان خبر

رسیده که ماموران زندان بسوی زندانیان گاز اشک آور نیز شلیک کرده اند.

زندانیان به دلیل نبود امکانات بهداشتی و شیوع ویروس کرونا اعتراض کردند و به طرف آنان تیراندازی و گاز اشک آور شلیک می شود.

در این زندان تا کنون ۳ زندانی به ویروس کرونا مبتلا شده اند و زندانیان بخاطر مخالفت با مرخصی از زندان دست به شورش و آتش زدن بخش هایی از زندان کرده اند.

جلوی زندان شیبان اهواز ، مردم جلوی آمبولانس را گرفته اند

به گزارش یک نیروی یگان ویژه انتظامی در اهواز، موتور سواران یگان ویژه با اسلحه وینچستر به داخل زندان مرکزی اهواز وارد شدند و با شلیک به طرف زندانیان شماری از آنان را کشته و زخمی کردند

شورش زندانیان همچنان ادامه دارد و به یک شورش سراسری زندانها تبدیل شده است.

▪ شورش مجدد در زندان تبریز شب یازدهم فروردین به دنبال پخش خبر دروغین به مرخصی فرستادن زندانیان بی خطر. زندانیان شعار داده اند "بی شرف، بی شرف" ما بی خطر هستیم و هنوز در زندانیم.

▪ بحران کرونا؛ اعتراض و درگیری زندانیان در زندان سپیدار اهواز

روز دوشنبه ۱۱ فروردین ماه ، شماری از زندانیان محبوس در زندان سپیدار اهواز دست به اعتراض زده و با نیروهای کادر زندان درگیر شدند. در روزهای گذشته و امروز نیز هرانا از درگیری های مشابهی در زندان های عادل آباد شیراز، سقز، الوند همدان، مهاباد، تبریز، پارسیلون خرم آباد و الیگودرز خبر داده بود. این بحران در پی افزایش نگرانی زندانیان در رابطه با شیوع ویروس کرونا و تاخیر در بررسی پرونده های زندانیان برای اعزام آنها به مرخصی، شکل گرفته است. در همین خصوص عبدالله طباطبایی دادستان کل استان اردبیل که به همراه هئیتی برای پیگیری وضعیت مرخصی زندانیان از برخی بندهای زندان این شهر دیدار کرده بود خطاب به یکی از زندانیان سیاسی در این زندان گفته است «نفس کشیدن زندانیان امنیتی و سیاسی نیز حرام است چه برسد به مرخصی آنها».

خطر زیاد شیوع کرونا در زندان‌ها

با تائید رسمی شیوع ویروس کرونا در ایران نگرانی درباره سرایت آن به محیط‌های پرجمعیت و بسته‌ای چون زندان‌ها و پادگان‌ها افزایش یافته است.

موقعیت زندان‌ها به دلیل تعداد زیاد زندانیان و ناممکن بودن اجرای تدابیری مانند قرنطینه و فاصله‌گذاری اجتماعی یا رعایت بهداشت و شست‌وشوی مرتب دست با صابون بسیار بحرانی‌تر از پادگان‌ها است.

دستگاه قضائی جمهوری اسلامی ۱۳ اسفند ماه اعلام کرده بود که با مرخصی بیش از ۵۰ هزار زندانی به دلیل شرایط کشور و شیوع کرونا موافقت کرده است. ظاهراً در این فاصله تعداد دیگری از زندانیان نیز به مرخصی آمده‌اند اما اغلب زندان‌های ایران همچنان با ازدحام زندانیان و کمبود مراقبت‌های بهداشتی روبرو هستند.

جاوید رحمان، گزارشگر ویژه سازمان ملل در امور حقوق بشر در ایران چندی پیش تعداد زندانیان ایران را بیش از ۱۸۹ هزار نفر اعلام کرده بود. تقی رستموندی، رئیس سازمان امور اجتماعی تیرماه سال پیش این آمار را ۲۴۰ هزار نفر عنوان کرد.

تا کنون درباره شیوع ویروس کرونا در زندان فاش‌فویه و اوین گزارش‌هایی منتشر شده که باعث نگرانی خانواده زندانیان سیاسی در این زندان‌ها که مشمول مرخصی نشده‌اند بوده است.

در مورد ابتلای شماری از زندانیان به کرونا گزارش‌های متفاوتی منتشر شده و در مواردی برخی از زندانیان یا خانواده آنها از این موضوع خبر داده‌اند. با این حال تا کنون به طور رسمی آماری در این زمینه منتشر نشده است.

بر پایه آمار وزارت بهداشت تا نیمروز هشتم فروردین ۳۲ هزار و ۳۳۲ مورد ابتلای قطعی به بیماری کووید ۱۹ در ایران شناسایی شده و در مجموع ۲ هزار و ۳۷۸ نفر بر اثر آن جان سپرده‌اند. روند شناسایی موارد ابتلای جدید در روزهای گذشته شدت گرفته است و این تعداد در ۲۴ ساعت منتهی به نیمروز جمعه هشتم فروردین نزدیک به سه هزار نفر بوده است.